

AMPLIANT HORIZONS: REFLEXIÓ D'UN CONGRÉS D'ESTUDIANTS (en primera persona)

Comitè Científic del 2n Congrés d'Estudiants de Logopèdia

La logopèdia és una disciplina molt nova, la qual s'ha nodrit i es nodreix de molts altres camps científics per formar el seu cos de coneixement i de pràctica. Avui es troba en una situació d'expansió i necessita que arreu es faci patent l'existència de la Teràpia de la Comunicació i del Llenguatge com a disciplina científica i professional en creixement. Per això, des de la Facultat de Psicologia i Ciències de l'Educació Blanquerna, Universitat Ramon Llull, i, més concretament, l'alumnat i el professorat de la Diplomatura de Logopèdia estem *AMPLIANT HORIZONS*.

Aquest és el títol del 2n Congrés d'Estudiants de Logopèdia de la URL que va tenir lloc els passats 4 i 5 de desembre del 2000.

No sabíem què volia dir la paraula "congrés". En teníem tan sols una imatge perifèrica, construïda des de fora. Havíem assistit a actes i a jornades o havíem "consumit" el producte que algú, l'organització, havia preparat. Havíem escoltat comunicacions,

ponències i lliçons de savis i experts, però érem ignorants sobre què significava un CONGRÉS. Però, gràcies a l'ajuda del professorat, vam poder aprendre a organitzar i a participar en un congrés científic.

No era el primer cop que es feia una activitat d'aquest tipus en els estudis de Logopèdia de la Facultat. La primera va ser per a nosaltres estímul i repte de superació. Vam comptar amb l'ajut i els consells dels exalumnes. Per als alumnes de promocions futures els oferim, ja des d'ara, el nostre suport i la nostra experiència.

Van ser molts dies de treball preparatori, tant des de l'organització com en la preparació de les nostres modestes recerques. Però a la fi vam gaudir de dos dies de barreja de nervis i d'emocions. Els protagonistes foren tots i cada un dels treballs realitzats tant en forma de pòster com de comunicació i tots nosaltres, que els vam fer possibles.

Els actes van començar amb les paraules del Degà de la Facultat, Dr. Jordi Riera, i del Vicedegà de Llicenciatures i Logopèdia, Prof. Ignasi Ivern. Tot seguit el Dr. Vendrell, de l'Hospital St. Pau i Sta. Creu, va inaugurar el congrés amb una conferència sobre l'evolució històrica de la logopèdia i projecció de futur.

Les recerques que vam presentar a continuació es van classificar en tres blocs:

- Logopèdia de 0 a 16 anys,
- Cervell i Llenguatge i

- La Logopèdia: formació i professió a més d'un bloc de Comunicacions Lliures.

Els tres grans temes van sorgir del consens d'interessos de l'alumnat. El títol de Logopèdia de 0 a 16 anys fou triat amb la intenció de reunir, no només la intervenció en l'etapa educativa, sinó també la prevenció, l'avaluació, l'atenció en edats primerenques, així com la investigació de noves síndromes amb simptomatologia en el llenguatge o la comunicació dels infants.

Els nous descobriments neurològics ens han portat al bloc de Cervell i Llenguatge. En aquest espai es pretenia investigar com els danys neurològics afecten el llenguatge i, alhora, explicar els diferents models d'intervenció logopèdica en aquesta àrea de la nostra disciplina.

En Logopèdia: Formació i Professió vam intentar reflectir les pautes formatives que, des de qualsevol lloc del món i des de qualsevol Facultat, podem rebre per poder aconseguir ser bons professionals en la nostra matèria. En aquest apartat ens vam fer ressò dels estudis complementaris de logopèdia i de les noves oportunitats laborals.

Per últim, vam voler incloure al nostre congrés un seguit de Comunicacions Lliures que tractaven temes tan diversos com la veu i l'anàlisi de materials terapèutics, entre altres. Aquest espai va fer possible que aquells estudiants les inquietuds dels quals estaven

fora del consens poguessin treballar i exposar els seus avenços.

El congrés va ser clausurat per un antic alumne de logopèdia de la Facultat, en Víctor Rodríguez. La seva exposició va ser l'expressió de la vitalitat del germà gran que pot sortir fora de casa i, d'amagat, explica les seves gestes d'adult. Li agraïm el seu testimoniatge.

És avui el moment de recordar aquells dies de tensió i, sens dubte, d'orgull. També és el moment d'agrair a tothom el suport ofert i de repetir el consell engrescador dels alumnes de l'any passat: ENDAVANT FUTURS LOGOPEDES!